

Adalet seçim ile değil akıl ve vicdan ile sağlanır. bir bebeğin katline, bir yolsuzluğa veya tecavüze, toplumun her bir bireyi icazet verse dahi yanlış olmaktan çıkmaz. İktidara, bu denli saçmalayacak kadar sahip çıkan kimsenin davranış sebebi, kişisel çıkar değil de millet sevdasının aşırılığı olabilir mi? İktidar sevdasının kaynağının, millet sevdası olduğunu iddia eden kimsenin, bireyler arasında ayırım yapma, onları aşağılama, hatta ölümlerine sebep olan emirler verme, kendisine yakın olmayanları görevden alma gibi gayri insani eğilimleri olamaz. Sa dece kendini sevenlere,sevdikleri süre boyunca, hizmet etme sevdasına düşen biri bile, makul bir refah düzeyinden sonra, maaşıyla alamayacağı ama bir şekilde sahip olduğu gemileri, villaları, kendini sevenlere hizmet etmek için kullanır.

Peki, güçlü bir iktidar bir yönetimin uygulamaları, zorunluluktan değil tercihten dolayıdır. Eğer bir iktidar, sorgulanmaya başlandığında, devlet kurumlarında ve teşkilatlarında hatta kendi organlarında köklü değişikliklere gidiyorsa, bu onun güçlü bir yönetime sahip olmadığı anlamına gelir. Sadece tüm suçlamaları örtbast edecek kadar güçlü etki alanı ve fakat “ sonsuz adaleti” fark etmemişliği söz konusu olabilir.

Saplantı haline gelmiş iktidar hırsı, başkalarına zarar verecek yöntemlerin kullanılmasına yol açabilir. bu nedenle, toplumsal uzlaşa ve işbirliği, iktidarını sürdürme hırsına kapılan bir yöneticinin olduğu devlette sağlanamaz. Her türlü iktidarın varlık sebebi halktır. Yönetilecek kişilerin olmadığı bir yerde yöneticiden bahsedilemez. Günümüz demokrasisinin farkı, iktidarın meşruiyetini de halktan almasıdır. Bu sebeple yönetmek isteyenlerin seçilme aracı propaganda olmuştur. Seçim sisteminin istediği yeterlilik kıstas olarak düşünülürse, propaganda, yanıltıcı bilgiler ihtiva ederek, toplumun büyük kesiminde ortak bir algı oluşturabilir ve çok güçlü bir iktidar yaratabilir. Ne var ki propaganda ile yönlendirilmiş algı tekrar bir propaganda aracı olarak kullanılabilir. öyle ki, günümüz koşullarında özellikle basını kontrol altında tutarak ve devlet imkanlarını kullanarak, güçlü bir iktidar istediği sunumda bulunabilir. toplumsal yönlendirme ile yaptıklarını yapılması gereken, yapmadıklarını yapılmaması gerekenmiş gibi gösterebilir. Daha vahimi, yargı organlarına baskı uygulayacak kadar alçalmış herhangi bir iktidar, adaletin denetiminden de sıyrılabilir. Hatta bunu yaparken de meşruiyetinin kaynağı olarak andığımız milli iradeyi referans verebilir. Bu akla yatkın olmayan son cümle, seçilmişlerin yasalardan muaf olması demektir. Bu da parlamenterlerin, belediye başkanlarının ve muhtarların dahi her türlü kanundan sorumsuz olduğu ve hatta davranışlarının hukuka örnek teşkil etmesi gerektiği anlamına gelir.

İnsanlar sınırlı ve ömürlüdür. saltanatlar da öyle. Ancak birey “iktidarın”n sınırlılığını kabullenmek istemez. Saltanatın, iktidarın, şan ve şerefin sonsuzluğu Allaha mahsustur ve O’nun sonsuzluğunda yaşayabilir. İnsanlar arasında Allah gibi olmak isteyenler çıkar. Ya da haşa Allah gibi hükmetmek...

Bunun imkansızlığını fark etmek, hayatın geçiciliğini hazmedebilmek, “ sonsuz iktidar” hırsına kapılmamak, “ erdemli kalabilmek” için şarttır. Çoğu zaman iktidar; “ iktidar olma, iktidarını güçlendirme ve sürdürme hırsına saplanıp kalanlardan” oluşmuştur. Ancak, her iktidar sevdalısı iktidar olacak, diye bir kaide asla yoktur. İktidar hırsına yenik düşüp, iktidarı bizzat elde etmek için yeterliliğe sahip olmayanlar ise arzularına, seçtikleri liderin iktidarından haz duyarak ulaşırlar. Bunlar arasında, çıkarları uğruna, aşırı saygı ve hayranlık gösteren ve hatta biat ettiği liderini ululaştırmaya çalışan dalkavuklar da eksik olmaz. Onların olduğu yerde ak ile kara birbirine karışır. Kalın sağlıcakla!